

SVOBODNA SLOVENIJA

ESLOVENIA LIBRE

Glasi Slovencev v Argentini

Leto LXXXIII | 22. maja 2024 - Buenos Aires, Argentina | Št. 8

www.svobodnaslovenija.com.ar

Svobodna Slovenija

64. OBLETNICA SLOVENSKEGA DOMA V CARAPACHAYU

Z ljubeznijo gradimo bodočnost

V nedeljo 12. maja, smo se zbrali v slovenskem domu v Carapachay-u, da obhajamo 64. obletnico. Vreme nam sicer ni bilo naklonjeno vendar se je zbralo precej gostov in domačinov, ki so želeli z nami proslaviti ta dan.

Začeli smo slavje z dviganjem zastav in petje himen; sledila je sveta maša v dvorani, ki jo je daroval naš dušni pastir, č.g. Robert Brest. Na koncu smo še skupaj zmolili litanije Matere božje. Nato so se gostje pomaknili na dvorišče, kjer so bili deležni že tradicionalne medicine in slanikov.

Iz kuhinje je močno dišalo, mladi so kar hitro pripravili dvorano in malo po trinajsti uri smo pričeli s kosilom. Še prej je g. Brest blagoslovil nas in hrano: empanade, klobase, goveja pečenka, kisló zelje, pražen krompir, sladoleđ s prelívom, drobno pecivo, čokoladni bomboni, vse je bilo okusno, pripravljeno s trudom, zagonom in seveda z ljubeznijo. Kar ob mizah smo počakali na kulturni program.

Na lončkih z rožami, ki so bili na mizi, sta bili nalepljeni slovenska in evropska zastava. V četrtek, 9. maja, je bila v Novi Gorici državna proslava ob 20. obletnici vstopa Republike Slovenije v Evropsko unijo. Simbolično se je odvila v bližini Trga Evrope, na katerem sta pred 20 leti takratna predsednik Evropske komisije Romano Prodi in predsednik vlade dr. Anton Rop odštevala zadnje sekunde pred vstopom v unijo.

Kot je povedal evropski poslanec dr. Milan Zver, je naša prihodnost povezana z Evropo. Evropska Unija predstavlja nujen pogoj za razvoj in obstanek Slovenije. Ne predstavlja le

denar ali materialne koristi. Je tudi kulturna skupnost, ki zagotavlja, da bodo prihodnje generacije lahko mislile in govorile slovensko. Ob tej dvajseti obletnici se veselimo napredka in uspeha države Slovenije v evropskem povezovanju.

Ker smo tudi mi hoteli počastiti to važno obletnico smo v stoje prisluhnili evropski himni. Nato je stopil k mikrofonu predsednik doma, g. Damijan Ahlin in med drugim, omenil sledeče:

Skupina ljudi pred 64 leti je sanjala čeprav daleč od doma, daleč od rojstne hiše, daleč od vasi ali mesta od koder so bežali, da ne bi bili ob življenje zaradi pripadnosti ali mišljenja. Znašli so se na tem kraju in na tem prostoru, načrtovali, sledili so sanjam in ustvarili skupno zatočišče ali skupni dom. Čeprav morda sprva neznanci in seveda raznoliki, so postali prijatelji in člani društva kot ena sama družina. Gledali in delali so za skupno dobro in z ljubeznijo do domovine in vedno z mislijo v prihodnost. Namera je bila dobra, kar ne pomeni, da je bilo delo enostavno za izvršiti. Sledili so sanjam...

Dobra volja in razumevanje včasih sta bolj pomembna in učinkovita, kot sposobnost kot taka, res, da nismo vsi ustvarjeni in nadarjeni z istimi talenti in zato moramo biti složni, poslušati in znati ceniti, še bolj pa sestaviti si vprašanje: Kaj pa jaz? Kaj jaz lahko naredim? Kaj ali kako lahko pomagam, kaj ali kako lahko svetujem, kaj bi lahko naredil, kaj bi lahko dal /dala ali nudil, koliko dam, (in ne govorim samo o denarju)? Vsa ta vprašanja temelijo na ljubezni in narodni zavesti.

Društvo ni hranilna banka kjer plačaš člana-rino in dobiš nazaj obresti. ... Včasih je res nujna

po fizični obliki dela in truda, vendar večkrat zadostuje, da sem prisoten, da pozdravim, da sem vljuden, da se pogovorim, da vprašam ali je treba kaj pomagati, skratka, da Sem. (tisti Sem, z veliko začetnico). Če združimo jaz SEM tukaj, počasi pokažemo najprej pripadnost, potem pa zanimanje in prizadevanje... Tako postane društvo, če k temu dodamo še vsestransko in obširnost pojma ljubezen, tako dobimo smisel za družino in posledično tudi za dom. Vabim vas, da postanemo prava družina v skupnem domu.

Sledile so pozdravne besede g. Jurija Komarja, predsednika Zedinjene Slovenije in gospe Tije Kuhar, tretje sekretarke, ki je prišla kot predstavnica veleposlaništva Republike Slovenije v Argentini.

Veseli nas dejstvo, da se je mladina zopet začela zbirati in sodelovati v domu. Rade volje so sprejeli prošnjo, da bi prav oni pripravili glavno točko kulturnega programa. Predstavili so nam prizor pod naslovom »Ljubezen nekoč in danes«. Pokazali so, da imajo pravo žilico za odrske predstavitev.

Pred leti smo se odločili, da oddamo priznanja zaslužnim osebam našega doma. Tokrat je bila na vrsti ga. Ani Klemen Boltežar: bila je članica mladinske organizacije SDO, pela je pri zboru »Mladina«, sodelovala je pri prvi Carapachayski folklorni skupini, na prireditvah je velikokrat prevzemala glavno vlogo v kuhinji, v odboru doma je bila veliko let odbornica, kulturna referentka in tajnica. Bila je igralka, oblikovalka in izdelovalka kostumov, izdelovalka mask, scenografinja, režiserka, prevajalka in pisateljica besedil za igre; slovensko šolo Josipa Jurčiča je obiskovala kot učenka, nato kot učiteljica in skozi 20 let njena voditeljica, pri odboru Zedinjene Slovenije je bila referentka za vse slovenske osnovne šole v Argentini, trenutno vodi tečaj slovenskega jezika za odrasle, kot neko nadaljevanje slovenske šole Josipa Jurčiča. Predsednik in podpredsednik sta ji izročila plaketo v zahvalo za vse opravljeno delo.

Končno smo se s skromnimi darili zahvalili

osebam, ki so se še posebej potrudile, da je obletnica uspela. Veliko priprav je bilo, truda in požrtvovalnosti, a se je splačalo. K odru so se približali vsi mladi, ki so nastopili in stregli pri kosilu ter Ani Klemen (režija); Tomaž Ahlin (luči in zvok), nato pa še Jože Mokorel (gospodar), Frido Klemen (barman), Maks Skarlovnik (vsestranski pomočnik in podpredsednik), Lučka Pirc, Damian Lopez Pirc, Andreja Alfonso (kuhinja). Čeprav ni bila prisotna, smo se zahvalili tudi ge. Pavli Korošec, ki je izdelala tako lepe šopke za goste. Zahvalili smo se tudi vsem neimenovanim, skritim sodelavcem, ki so skrbeli, da je vse »klapalo«.

Ob koncu pa še to: Kaj se vam zdi, kaj resnično pomeni beseda dom? Kaj pa po vašem mnenju naredi dom? Dom smo mi vsi, vsi ki se tukaj družimo. Od nas vseh je odvisno če bomo v tem domu, »našem Carapachajskem domu« še naprej gojili slovenske vrednote, slovensko pesem, naše navade, običaje... če bomo zanj skrbeli in se zanj žrtvovali, živeli z njim in mu pomagali rasti... Hvaležni smo za ta dom kjer smo resnično doma, hvaležni vsem, ki so ga podpirali, gradili, vložili vanj del slovenskega srca in duha...

Dom je del besede »domovina«. In ker je domovina naših prednikov tudi naša, smo se spomnili nanjo s Kuntnerjevo pesmijo *Jaz te imenujem mati*.

Lepo je bilo, slovesno, pristrčno, okusno, veselo ... kot vedno pri nas v Carapachayu. Čakajo nas še lepe prireditve v teku leta: mladinski dan, člansko kosilo s tombolo, evropski večer, Miklavževanje, itd. Že vnaprej se pa veselimo okrogle obletnice naslednje leto, nekaj posebnega bo. A treba bo počakati skoraj 365 dni, do takrat pa nasvidenje ...

Slovenski dom Carapachay

GASILSKA PEŃA | Naš dom San justo

V soboto, 20. aprila 2024, je mladina Našega doma priredila novo praznovanje imenovano: »Gasilska Peňa«. Namen tega praznovanja je bil v tem, da bi prikazali stik obeh domovin, ki ju v srcu nosimo; dva svetova, ki bogatita našo identiteto.

Kulturni večer se je vršil na dvorišču Našega doma. Sprejel nas je lepo prijetno opremljen oder, katerega sta krasili zastavi: slovenska in argentinska. Ob vsaki sta stali tudi reprezentančni podobi naših dveh narodov; argentinski obelisk, ki stoji na sredi slavne avenije Buenos Airesa in slovenski Bled, biser prelepe Gorenjske.

Večer se je začel z predstavitvijo »Mladinskega pevskega zbora San Justo«, ki se je več kot dva meseca vadil za to priložnost.

Druga skupina, ki nas je razveselila s svojo glasbo, je prišla iz drugega konca Argentine – Mendoze; in to je »Ansambel bratov Nemaninč«. V dveh poglavjih so nam predstavili svoj celoten repertoar slovenske folklorne. Ob tej živahni glasbi smo zavriskali in pete so nas zasrbele tako močno, da smo ob polkah hitro zapolnili in zaplesali na sredi dvorišča.

Sledila jim je skupina »Los Tilos«. Njeno ime vsebuje to, kar uživamo danes: spoj obeh

kultur. Lipa je slovensko narodno drevo, tako kot so nje člani slovenskih korenin; a zrasli in dozoreli na argentinskih tleh. Skupini se je pridružila skupinica »Las Chapecas«. Skupaj so nam pokazali kako uživajo, ko z nami delijo argentinsko folklorno pesem. Seveda ni manjkalo izurjenih plesalcev, ki so v veselje vseh, zaplesali argentinski ples »chacarera«.

Ob vsej tej glasbi in plesu so mladi poskrbeli in ponudili tudi marsikaj okusnega za lačne želodčke, kar smo z veseljem in hvaležno zaužili ob dobri družbi.

Za konec je stopila na oder argentinska skupina »Los Colorados«. Skupaj pojejo in igrajo argentinsko folkloro že 25 let pri različnih »peñas – sejmih« po vsej Argentini. Zaigrali so na različna glasbila in nas razveselili s tipično argentinsko pesmijo, včasih v hitrem, počasnem ritmu, tudi nežno ljubečem in skrivnostnem. »Los Colorados« so na ta večer tudi spoznali, kako se deluje v naši skupnosti in kako uživamo v pripravi različnih prireditvah. Bili so zelo presenečeni ob prijetnem vzdusju,

ki je nastalo na »Gasilski peňi« in pravili so, da si želijo še priti na obisk.

Ob polnoči, kakor je navada, smo zapeli argentinsko in slovensko himno. Ob argentinski himni smo prisluhnili vijolini, na katero so zaigrali »Los Colorados«; slovensko pa je Matjaž Rožanec spremljal na orgle. Obe himni smo srčno in s ponosom zapeli!

Festival smo zaključili s prosto zabavo. S tem smo mladi počastili ves trud, katerega smo vložili v delo, da je to kulturno praznovanje odlično potekalo.

Mladina Našega doma

MESEC SPOMINA

MOJI SPOMINI NA TRI STRICE, KI JIH NIKOLI NISEM POZNALA

Lojze Gnidovec, roj. 10.06.1926 - 1945

Moji spomini na tri strice, ki jih nikoli nisem poznala, segajo v moja zgodnja otroška leta. Moralo je biti okrog leta 1960. Stara sem bila pet let.

V družini mojega očeta je bilo deset otrok. Trije fantje se po vojni niso vrnili domov. Stara mama, moj oče, njegov brat in tri sestre, s katerimi smo se pogosto srečevali, so še vedno živeli v pričakovanju, da se bodo morda nekega dne le vrnili ali pa bo prišla kakšna pošta iz tujine.

Tone je imel ob koncu vojne 26 let, Jernej 24, Lojze 19 let. Tone je bil pred vojno že zaposlen kot mlinar v tetinem mlinu v Mirni Peči. Jernej in Lojze sta bila še doma in delala na kmetiji.

Leta 1942 so Italijani v taborišče na Rab odvedli veliko mladih fantov in mož iz naših krajev. Med njimi je bil tudi Jernej. Ko se je nekega večera komaj živ vrnil domov, je zavriskal pod oknom. Po vrisku so ga spoznali. Bil je čisto shujšan in izčrpan; komaj so ga prepoznali. Takrat je rekel, da ne gre nikamor več, tudi če ga takoj ustrelijo. Po mesecu skrivanja je ugotovil, da ni varno biti doma. Odšel je k domobrancem, odšel za vedno...

Tisti vrisk, ki je bližnje nekoč že osrečil, so ponovno čakali, ne samo čakali, hrepeneli so po njem... Jernejev vrisk jim je dajal upanje, da se morda le vrne. Prihajale so novice, včasih polne upanja, potem pa nič in dolgo nič...

Morda so kje zaprti? Morda pride pošta iz tujine? Morda, morda...

Bila sem priča skrivnostnim pogovorom, kadar smo se obiskali. Govorili so bolj po tiho, ata je pogledal, če je okno zaprto, da se morda ne bi slišalo ven. Obujali so spomine na tri brate;

v mislih so šli sto in stokrat po poteh, po katerih naj bi se vračali. Sestavljali so mozaik iz drobnih vesti, ki so prihajale od tega in onega, ki jih je ob koncu vojne videl.

Minevali so tedni, meseci, nazadnje že leta. Nobenih zanesljivih vesti ni bilo. Od kočevske strani, iz kočevskih gozdov je bilo pogosto slišati bobnenje, detonacije. Govorilo se je, da gradijo ceste. Tudi to je bilo slišati, da so se v kočevskih gozdovih po vojni dogajale hude reči...

Zla slutnja pa ni dala miru srcu, ki je hrepenelo, ki je vroče želelo še enkrat videti svoje sinove in brate. Stara mama je umrla, ne da

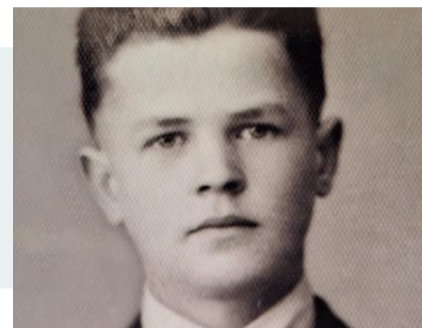
bi izvedela resnico. Moža, očeta treh sinov, so že leta 1942 pred domačo hišo ustrelili partizani. Upanje, da bi srečali žive, je z leti usihalo, dokler ni dokončno ugasnilo. Od tedaj dalje so si prizadevali najti vsaj njihove posmrtno ostanke. Poizvedovali so in iskali so jih vse do svoje smrti, do leta 2023, ko je v 91. letu umrla zadnja sestra.

Verjamem, da zdaj vsi skupaj uživajo večni mir in pokoj, se skupaj veselijo in so naši priprošnjiki pri Bogu.

Tončka Smuk Gnidovec

Jernej Gnidovec, roj. 12.06.1921 - 1945

Tone Gnidovec, roj. 13.06.1919-1945

Črna misla ZA POBITE SLOVENCE

MISSA PRO DEFUNCTIS

DIES IRAE, DIES ILLA -

čez Slovenijo razlila
se je kri: odprta žila...

odplavila jez mejá je,
brizgnila - zor - prek gorá je,
pljusknila - val - od morjá je,

pridrvela - piš - čez stepo,
vse zalila... udarja v slepo,
gnete prst v krvavo kepo...

Joj, vse kri in dim in žar je!
Padamo med tri viharje,
med goreče kolobarje!

Čez nebo drvi topot rjavih in črnih jahačev,
s severa in zahoda ropot jeklenih oklopnjačev,
iz oblakov prasketa kot iz kresa gorečih panjačev,

v zvonikih zvonijo plat zvoná zvonovi...
čeznje vreščijo železni vozovi
s plamenečimi kolesi, bruhajočimi topovi...

od divjajočih jahačev apokaliptične brakade
padajo ogorki v naše ograde,
zažigajo hiše, gradove, nasade,

skednje in kašče, domove, župnišča,
vasi in polja, žita do strnišča,
kozolci so le zogljenela stebrišča;

smrdeči čad se obrača v gorice,
smodi gozdove, brajde, zidanice,
liže se v cerkve, vpepeluje oltarje in spovednice;

v tabernaklju Najsvetejše povžije s plameni,
Marijino podobo raztrga na steni,
Kristom odbija glavé med raméni -

omahujoče roké ne vidijo ničesar objeti...
Divja gonja divjá čez senožeti,
zrno ne klijé, ne more tal steptanih odpreti...

živina se trga iz hlevov, ob razbeljenih verigah
rjove,
z gorečimi repi kot pošastne plamenice bežeč
v gozdove,
ali pa sežgana pada med sežgane tramove -

in pada Človek... Duh iz vere...
Človek pada od snopa in sekire
in svastike... v dan Jeze... Dies Irae!

Dies illa... Dan poljuba
Judeževéga, ko obljuba
osvobojénja nam poguba

je bilá preračunljiva:
lice - maska, ki zakriva,
klic - beseda goljufiva...

Narodu iz gošč Brezuma
utrga Judežev se truma
v pot Zlaganega poguma,

razlijó se v krimske klance...
po Pohorju... čez Gorjance -
k bregom Kolpe v Belokranjce...

po zasavski... krški plani...
po dolenjski... kraški strani...
o, k izdaji Krista gnani -

najdejo Ga v naših krajih:
pot potí kot v Oljskih gajih...
Narod moj, v zadnjih drhtljajih

Bógu svojo Bol izročuje:
»Vzemi kelih síle tuje...
Oče... Roka mi omahuje...«

»Jaz jo dvignem!... Judež vpade
kakor Angel, poln náde,
skloni nanj se - maska pade:

Demon Gobavi iz Razvrata
poljubuje - z grčo bata:
brizgnila vanj kri je - brata...

Zemlja kri je vase vzela,
krik nebesa so sprejela,
Jeza v Bogu zagrmela:

Glas Boga:
»Kajn! Kajn! Kaj si storil?!
Kje je brat, ki mi je dvoril?
Kje je Abel? Boš odgovoril?«

Glas Kajna:
»Bom! Ubit je tu - izdajalec!
Ti mi nisi več ukazovalec -
sam sem svoj zakonodavec!

Zakon moj veljaj v tem logu -
ni mi v blisku dan, v brlogu
je skovan prot Dekalogu:

Ubijalcem - blagoslove!
Hej, tovariši, v gozdove!
V dim vse cerkve, vse gradove!

V grom vrzite bliskavice!
Kri prelijte iz žil v brzice!
Žar in kri čez božje lice!

Vanj s pestjo! Razdri Mu upe!
Brezdna odprite, jame, rupe:
Ablov trupe v dno! Na kupe!

Žrtvenik moj - v vsaki gmajni!
Vest glušite božji lajni!
Hej, goščavci, vkup vsi Kajni!!

Prošnja:
Svet in zemlja sta obstala,
muka se je razdivjala,
kri v potokih zakričala.

Dobri Bog, Ti Oče mili,
stoj ob strani v zadnji sili
smrtni žrtvi - nje se usmili!

O, naj Angel obraz razdrti
z božjimi obriše prti:
čudno lep bo v sveti smrti...

KOLEDAR

26. maja
Žegnanje v cerkvi Marije Pomagaj

2. junija
Spominska proslava v Slovenski hiši

8. junija
Praznik sv. Rešnjega telesa

16. junija
Očetovski dan

23. junija
Domobranske proslave po domovih

7. julija
Koline v Hladnikovem domu

13. julija
Pevsko glasbeni večer v Slovenski hiši

VABILO

Bliža se zlati jubilej naše drage cerkve Marije Pomagaj.

Ob blagoslovitvi je msgr. Orehar izrekel to željo: "Naj bo ta cerkev res naše slovensko narodno svetišče v Argentini, v katero je dostop vsakemu prost, katera je zgrajena za vse, ki imajo vero in ki imajo upanje in ljubezen do Boga, ter zaupanje do Matere božje". Praznik pa želimo še posebej obeležiti z obujanjem spominov na praznik blagoslovitve, pa tudi na tisti čas, ko kapele še nismo imeli in je bil bogoslužni prostor v dvorani pod odrom.

Želiš z bralci deliti kak spomin na te čase, ali pa morda vsaj kakšno fotografijo?

Pošlješ nam jih lahko na svobodna.ba@gmail.com

Hvala! In nasvidenje 26. maja v Slovenski hiši!

Dragi bralci!

Zahvaljujemo se vam za vašo podporo in radovednost. Veselimo se, da bomo odslej delili z vami naše zgodbe, ustvarjalnost in dogodke tudi na Instagram-u.

INSTAGRAM

“ ZA RAZMISLEK IN NASMEH ”

“En dober pregovor na dan, prežene slabo voljo stran”

PREGOVORI IN CITATI

SRAM

V prejšnji številki sem pisal o iniciativi štirih civilnih gibanj, ki so naslovile apel na Republiko Slovenijo. V njem so pozivali k izvedbi konkretnih korakov za razrešitev odprtih vprašanj slovenske zgodovine: da se izdajo mrliške listine za vse žrtve komunizma, da se javno obsodi zločine komunizma in da se preskrbi pietetni pokop ekshumiranih žrtev komunistične revolucije.

Apel je bil obravnan na seji komisije za peticije in človekove pravice Državnega zbora, a zaradi obstrukcije koalicijskih poslancev seja ni bila sklepčna, zato se ni moglo glasovati o predlaganih sklepih.

Večina slovenskih medijev o tem ni poročala, so pa nekatere izjeme, ki so objavile tudi odgovor strank Levica in SD o razlogih obstrukcije te seje.

Portal Siol.net je poročal: »V SD so kot razlog za obstrukcijo navedli, da so že večkrat obsodili medvojno nasilje in poveljne poboje.

Prepričani so, da takšne razprave, kot je bila predvidena za današnjo sejo, izraža predvsem revanšizem določene skupine ljudi in v ničemer ne prispeva k pomiritvi ter zmanjšanju razkola med ljudmi. V Levici so zapisali, da odločno nasprotujejo ponovni zlorabi zgodovine za politično ideološke namene. Sklic seje so ocenili kot vnovičen poskus izrabe parlamentarnega delovnega telesa za strankarske namene in nabiranje političnih točk.«

Vlada torej sistematsko nadaljuje z relativiziranjem zločinov komunizma nad Slovenci. Da jih ni sram!

O sramu nam mnogo povedo tudi pregovori in citati:

- Kar se začne v jezi, se konča v sramu. (hrvaški pregovor)
- Priložnost in sramota, ko odideta, nimata vrnitve. (španski pregovor)
- Pogosto bi se sramovali svojih najlepših dejanj, če bi svet poznal resnične razloge, ki so ta dejanja povzročila.

(Francois de La Rochefoucauld, francoski plemič in pisatelj)

• Velike ustavi sram, majhne strah. (madagaskarski pregovor).

• Ko tisti, ki vladajo, izgubijo sram, podrejeni izgubijo spoštovanje.

(Georg Christoph Lichtenberg, nemški matematik, fizik, pisatelj in satirik)

• Brezsramni človek meni, da je on vse osvojil.

(španski pregovor)

• Kar se začne z jezo, se konča s sramom. (Benjamin Franklin, ameriški novinar, pisatelj, znanstvenik, izumitelj, državnik in politik)

• Naj te ne bo sram, ker želiš biti poučen o tem, kar nisi vedel; nekaj vedeti je ponos, sramota je, če se nočeš ničesar naučiti.

(latinski pregovor)

• Častna smrt je boljša od sramotnega življenja.

(Publij Kornelij Tacit, rimski zgodovinar in politik)

• Človek bo resnično svoboden, ko se bo nehal sramovati samega sebe.

(španski pregovor)

Izbral: Jože Jan

“Marija Pomagaj, ohrani nam vero in slovenstvo”
Žegnanje pri Mariji Pomagaj v nedeljo, 26. maja 2024

ob 50. obletnici blagoslovitve spominske cerkve Marije Pomagaj

ob 9.30 molitev rožnega venca in pete litanije
ob 10.30 slavnostna sveta maša.
Darovala jo bosta nadškof Stanovnik in škof Bokalič.
Pel bo slovenski pevski zbor iz San Martina.

Po sv. maši akademija v besedi in pesmi. Sodelujejo:

- Mešani pevski zbor San Justo, zborovodja prof. Diego Perez
- Zbor Slomškovega doma Ex Corde, zborovodja prof. Diego Perez
- Slovenski moški zbor, zborovodja Matjaž Rožanec

Sledi kosilo za vse navzoče. Kritje stroškov s prostovoljnimi prispevki.

Prisrčno vabljeni!

50. obletnica cerkve Marije Pomagaj

POVEZAVA ZA SV. MAŠO

Spominska proslava v čast domobrancem in žrtvam komunistične revolucije v Sloveniji

V ZVEST SPOMIN

Nedelja, 2. junija 2024, ob 10. uri

V cerkvi Marije Pomagaj sv. Maša za vse slovenske žrtve vojne komunistične revolucije.

Pred spomenikom poklon in molitev.

V dvorani škofa Rožmana spominski govor in akademija v izvedbi članov Slovenske Pristave.

Slovenska hiša msrg. Oreharja
Ramón L. Falcón 4158, CABA

Svobodno Slovenijo podpirajo

REPUBLIKA SLOVENIJA
URAD VLADE ZA SLOVENCE V
ZAMEJSTVU IN PO SVETU

Antonio Podržaj e Hijos S.R.L.

Grupo HZ

SLAR
CÁMARA DE COMERCIO
ESLOVENO ARGENTINA

BAJDA s.r.l.